

DELPHI BANK

κ. Πελοπίδας
πρωτεύων επί τω
γυμνασίου

Αντώνης Παντελή: Με δάκρυα στα μάτια

Εχοντας ήδη αποσπασεί δηλώσεις από τον πρόεδρο της Κυπριακής Κοινότητας, ήρθε η ώρα να απασχολήσουμε και τον οικοδεσπότη της βραδιάς και πιο συγκεκριμένα τον πρόεδρο των Γερακιών, κ. Αντώνης Παντελή. Ως είθισται ο κ. Παντελής επέλεξε να ξεκινήσει τις δηλώσεις του, στέλνοντας ένα επίσημο ευχαριστήριο στην Κυπριακή κοινότητα: «Και αρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω την Κυπριακή Κοινότητα για την συνεχόμενη βοήθεια και οικονομική υποστήριξη που προσφέρει στο ποδοσφαιρικό τμήμα». Έχοντας ξεμπερδέψει γρήγορα με το διαδικαστικό θέμα της συζήτησης, πάμε πρόσω ολοταχώς στα των Stanmore Hawks δρώμενα, αρχής γενομένης από τα επικείμενα σχέδια του ίδιου αλλά και όσων επανδρώνουν τον σύλλογο: «Να ανέβουμε στην πρώτη κατηγορία! Αυτή την στιγμή βρισκόμαστε στην πρώτη θέση στην δεύτερη κατηγορία του Federation και θέλουμε το εισιτήριο που οδηγεί στην πιο πάνω κατηγορία». Αν και έχει περάσει ήδη ένας χρόνος που η Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου της NNO ανάγκασε τα Γεράκια να αποχωρήσουν από τις μεγάλες κατηγορίες, η πίκρα όχι μόνο παραμένει αλλά είναι και ιδιαίτερα αισθητή στον τόνο της φωνής του κ. Παντελή. «Αυτή την στιγμή δεν έχουμε κανένα πρόβλημα, εκτός του ότι η Ομοσπονδία θεώρησε πως δεν τπρούσαμε τα κριτήρια» δηλώνει χαρακτηριστικά. «Φέτος όμως έχουμε φτιάξει τον συνθετικό χλοοτάπητα του γηπέδου στο Arlington Oval και αυτό θα μας βοηθήσει αφάνταστα». Επιμένω όμως για τα προβλήματα. Χαμογελά. «Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι να βρούμε ανθρώπους που θα στελεχώσουν τον σύλλογο» ομολογεί. «Άτομα που θα δουλέψουν εθελοντικά, αφιλοκερδώς, μακριά από τις οικογένειες τους με μόνο γνώμονα την αγάπη τους για τον σύλλογο». Ο ίδιος δεν αντιμετωπίζει το συγκε-

κριμένο πρόβλημα, αφού η σύζυγος τους όχι μόνο τον στηρίζει ψυχολογικά στις προσπάθειες που καταβάλει για ενδυνάμωση των Γερακιών, αλλά και έμπρακτα αφού εκτός από μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου δίνει πάντα το παρών της στους αγώνες, υπηρετώντας από όποιο πόστο της ζητηθεί. Τον θυμάμαι 15χρονο αμούστακο αγοράκι να κάνει τα πρώτα του βήματα στις ποδοσφαιρικές αρένες, αγωνιζόμενος με ιδιαίτερη μάλιστα επιτυχία στις ομάδες της Κυπριακής (όπως σκέτα λεγόταν τότε) από την θέση του λίμπερο. Ρωτώ λοιπόν αν τον καιρό που ακόμη φορούσε κοντά, αθλητικά παντελονάκια και ποδοσφαιρικά παπούτσια μπορούσε να φανταστεί πόσο δύσκολο ήταν το έργο του εκάστοτε προέδρου. «Σε καμία περίπτωση! Απλά έδινα το παρών μου στις προπονήσεις και τους αγώνες και αυτό ήταν όλο. Δεν ήξερα πόσο δύσκολο είναι να οργανώσεις διοικήσεις, οικονομικά, γήπεδα, διαπιπές και όλα τα υπόλοιπα». Ο ίδιος υπηρετεί τα Γεράκια ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου για 15 χρόνια περίπου. Σίγουρα η δυσκολότερη στιγμή της δεκαπενταετής πορείας ήταν όταν άκουσε την απόφαση της Ομοσπονδίας για υποβιβασμό της ομάδας στις μικρές κατηγορίες. «Όταν μάθαμε την απόφαση της ομοσπονδίας, το ίδιο βράδυ είχαμε την παρουσίαση των ομάδων των μικρών ηλικιών και έπρεπε να το ανακοινώσω στον κόσμο» θυμάται. «Ήταν πολύ δύσκολο και κάτι που με έκανε να κλάψω. Μάλλον και τώρα που το θυμάμαι, πάλι πρέπει να κλαίω». Όντως τα μάτια του έχουν κοκκινίσει και τα πρώτα δάκρυα έχουν αρχίσει να κυλούν στα μάγουλα. «Υπηρετώ τον σύλλογο από τα 14 μου. Τώρα έχω πατήσει τα 40. Εκείνο που θέλω να κάνω είναι να ανέβουμε κατηγορία, να δουλέψουμε σκληρά για 2-3 χρόνια και αν μπορούμε να ανέβουμε και άλλο. Αυτό είναι το όνειρο μου». Καλή τύχη σε όλα τα Γεράκια.

